

ЖІНКИ ЗІБРАЛИСЯ НА СВЯТО...

Атмосфера душевності панувала в Зорянському Палаці культури напередодні 8 Березня. Тут зібралися представниці всіх структурних ланок корпорації «Зоря», а також підприємств її сателітів на урочисті збори з нагоди жіночого свята. Говорили про місце жінки в сучасному виробництві і сім'ї, називали імена тих, хто своєю працею розбудовував господарство, хто і нині, в непростих умовах сьогодення, складає його «золотий фонд». Про це у своєму виступі говорила заступник голови корпорації «Зоря» О.М.Парфенюк.

Тепло привітав жінок зі святом голова ЗАТ АПК «Зоря» народний депутат України В.А.Плютинський. Розповів він про завдання, які стоять перед колективом на сучасному етапі. Згадував далекі 50-ті роки – як важко працювали селяни, і основний тягар лягав на жіночі плечі.

Цей рік повинен стати для господарства переломним, – наголосив В.А.Плютинський, – золоте завдання виконати великий обсяг робіт у полі, вже в цьому році виростити і зібрати 20 тисяч тонн зерна. Це закладе стабільну та міцну основу для дальшого руху вперед, а метою всієї нашої роботи є збільшення зарплатної плати в 2005 році у п'ятеро рази, більше нарощування виробництва з тим, щоб зростає добробут наших людей.

Були присутніми у залі і жінки з новостворених Голишійського та Заріцького відділень, які влилися недавно у колектив зорянських хліборобів і пов'язують з роботою в ньому свої кращі сподівання.

Під час святкового концерту оплесками зустріли присутні у залі виступи учні Зорянської школи мистецтв, місцевого самодільного народного хору. У веселих танцях між духового оркестру, жінки посміхалися, а це найперша ознака того, що життя – продовжується.

З відстані років сьогодні ми вже ніби забули про те, що все наше колективне господарство було удостоєне орденом Трудового червоного прапора. І в цьому велика заслуга всіх наших жінок – трудниць. В ті часи просто так подібні нагороди не вручали. Їх треба було заслужити. Користуючись нагодою, хочу привітати з наступаючим святом усіх наших жінок – ветеранів «Зорі», які не покладаючи рук трудилися на фермах і

рію Валентинівну, Шишелюк Валентину Федорівну, Яроцьку Марію Адамівну, Трофімчук Галину Яківну, Оборонув Любов Андріївну.

Стабільно продовжують працювати працівниці Біпівського відділення. Серед кращих слід назвати Орісю Вадимівну Стадницьку, Касину Опанасівну Кліпчар, Марію Іванівну Бінчук, Надію Василівну Котейко, Любов Доробівну Корецьку, Тетяну Денисівну Губіч, Ганну Іванівну Стукайло, Тетяну Миколаївну Свирід.

Хочемо сьогодні також назвати кращих працівниць Дерев'яного відділення Солов'янову Галину Мефодіївну, Сасюк Раїсу Іванівну, Саванчук Галину Сергіївну, Стасюк Юлію Анатоліївну.

Примімо відмітити, що вдало влилися в наш колектив трудниці Сухівської філії. Сьогодні по ряду показників вони вийшли на передові позиції в господарстві. Регулярно добиваються високих показників Серета Валентина Володимирівна, Бебка Марія Володимирівна, Міркова Ольга

підрозділів складають жінки.

Всю душу у виробництво продуктів харчування вкладають працівниці заводу продтоварів. Найширших слів подяки заслуговують всі працівниці цього підрозділу. З дружного колективу хочемо відмітити працю ветерана цього підрозділу Віри Кирилівни Концимал, Кондрашину Катерину Василівну, Монах Галину Олександрівну, Панчук Катерину Андріївну, Козак Галину Данилівну, Сасюк Олександрю Юрівну.

Заслуженим авторитетом користується наш водій АТП Галина Іванівна Пастушок. Ця чудова працівниця відомо не лише в корпорації.

Добрих слів заслуговують трудниці елеватора, зокрема - Зоя Степанівна Власик, Марія Миколаївна Яковець, Шилук Галина Геннадіївна, Ковальчук Марія Вікторівна. Саме тут щорічно переробляється тисячі тонн зерна, вирощеного на ланах відділень, а Марія Миколаївна сьогодні сповна доводить чоловікам, що керівництво цілим підрозділом – не лише справа виключно

Плютинського. Саме вона непомітно щоденно роботою у багатому чому створеному робочий настрій всім нам, а не лише чоловікам. Від усієї душі бажаємо Вам, шановна Маріє Мусієвну, здоров'я, добра, весняного настрою на багато – багато літ.

Другої землі у нас не буде. І всі ви не раз доводили, що працювати на ній вмієте. Руки при нас залишилися ті ж самі, і душа. Сдине, Володимире Антоновичу, передайте чоловікам і в уряді і у Верховній Раді і навіть Президенту – нехай скоріше наводять лад у державі. Повірте, нам як і Вам це безладдя вже набридло.

Користуючись нагодою хочу звернутися в першу чергу до присутніх в цьому залі жінок – трудниць, матерів. Сьогодні не в моді таке слово, як «лечин». Але давайте разом його проголосимо – щоб кожна наша виробнича ділянка була гарною, щоб на них було побільше квітів, насаджень. Це ж так близько жіночому серцю.

Хотілося б щоб чистіше-

З виступу О.М.Парфенюк

нелегкий час. Переважно ви добуваєте для сімей хліб насущний, не цураючись найтяжчої праці, часом не маючи робочого місця за професією.

Сьогодні нашу жінку – трудницю можна зустріти по всіх містах Сароли, які шукають хоч якийсь заробіток, щоб утримати свої сім'ї.

Наше господарство завжди славилось своїми трудницями.

Більш як 30 працівниць були нагороджені урядовими нагородами за високі досягнення у праці.

Слід сьогодні згадати імена жінок, які за трудові заслуги удостоєні орденом. Доярка Галина Тимофіївна Гелешко була нагороджена орденом Леніна, а Надія Семенівна Дмитрук – орденом «Знак Пошани».

Відкриті орденосносці майстер високих надів Віра Дмитрівна Колодяжна, оператор по одержанню поросат Віра Гнатівна Яроцька. Теплицівниця Валентина Олександрівна Бернцзяк стала лауреатом Державної премії УРСР, кавалером двох орденів Трудової Слави.

ланах, навіть за кермом трактора і автомобіля, виробляли консерви, вирощували тепличні овочі, очолювали виробничі ланки і цілі галузі.

Сьогодні в агрокорпорації «Зоря» працює біля 400 жінок, це майже половина нашого трудового колективу. В основному вони зайняті на відповідальних ділянках тваринництва, допоміжних і промислових підприємствах.

Серед всіх нас щирі слова подяки заслуговують працівниці плезмзаводу. Тут робота непростя, специфічний режим і умови праці, вимоги до виконання обов'язків. Навколо цього підрозділу базується робота більшості працівників рослинництва і наших переробних та допоміжних підприємств. Від роботи колективу цього підрозділу залежить багато.

Тому шануємо ми всіх вас, і зокрема Качур Марію Семенівну, Стоян Софію Миколаївну, Лебідь Віру Федосіївну, Дмитрук Марію Володимирівну, Кухарчук Людмилу Олександрівну, Стрателюк Зою Юхимівну, Ердман Ма-

Григорівна, Стецюк Любов Пилипівна, Стафійчук Ірина Петрівна.

Говорачи про тваринництво, не можна не сказати теплих слів і про жінок, які закладали фундамент цієї галузі і зберегли його для нас. Насамперед це Лідія Максимівна Галія, Ганна Федорівна Герасимчук, Марія Герасимівна Котюха, Ніна Микитівна Лук'ячук та багато, багато інших.

Велике Вам спасибі, дорогі тваринниці - доярки, телятниці, зооветспеціалісти за самовіддану працю.

Значимою галуззю нашого господарства є рослинництво, і хоча виробничі процеси в землеробстві в основному механізовані, певна частина робіт лягає на жіночі руки – це догляд за бур'яками, посівами насіннєвої кукурудзи.

Ми вдячні всім жінкам, хто невідомо працює в полі, ретельно дглядають за посівами, добиваються зростання врожайності сільськогосподарських культур.

Наша Зоря є багатогалузевим підприємством і основу більшості виробничих

чоловіча.

Повагою і шаную заслугою користуються невідомі трудниці допоміжних та обслуговуючих галузей нашого господарства. Це працівниці торговельно-виробничого відділу Зінаїда Андріївна Шаркапа, Оксана Романівна Козакова, Євгенія Василівна Грязнова, Лілія Аркадіївна Турушева, Раїса Петрівна Власик, Валентина Іванівна Петлюк. Працівниці тракторного парку Савоник Лариса Павлівна, очисних споруд Галина Антонівна Михайлівська, а також працівниці Новак Валентина Миколаївна, Шкель Ганна Ярославівна, Фіталюк Людмила Євгенівна, Лейко Ольга Ростиславівна, Коник Олена Захарівна.

Список наших славних жінок можна було б продовжувати. Сьогодні ми дякуємо за багаторічну, самовіддану працю всім нашим дорогим жінкам.

Ми по праву можемо вважати почесним членом нашого великого і дружного колективу Марію Мусієвну, дружину нашого шановного Володимира Антоновича

ми, охайнішими стали і наші села, їх околиці. В минулому році я побувала в сусідній Білорусі і бачила, як люди наводять порядок там де живуть. Це ж ми не для когось зробиємо, а в першу чергу для себе, наших дітей.

А щодо дітей – то мабуть нам треба краще взятися за їх виховання. Багато з них без толку пізно ввечері вештаються по селу, всі зорянські заборони ніколи не бувають порожніми.

Одним словом – і від нас багато що залежить, щоб був толк і на роботі, і в селі.

Як сказав поет:

Усе життя когось у долі ждеш.

Надієшся на добрі перемини. І можна голод пережить і війни. Але надії – не переживеш.

Нехай же ця надія ніколи не покидає вас, як і незламна віра, велика любов. Здоров'я вам усім, миру, рідного затишку і того, що називається жіночим щастям.

Ю.РАНЮК,
фото С.ДЕЛІДОНА.

